

РЕШЕНИЕ

№ 3865
София, 26.03.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на четиринадесети март две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА ДОБРЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ЕМАНОИЛ МИТЕВ

ВЛАДИМИР НИКОЛОВ

при секретар
на прокурора
от съдията

Николина Аврамова
Владимир Йорданов
ВЛАДИМИР НИКОЛОВ

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 10298/2016.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Община Благоевград, срещу Решение № 1018 / 08. 07. 2016 г. по адм. д. № 190 / 2016 г. по описа на Административен съд Благоевград.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон. Твърди, че исканата информация не представлява обществена информация по смисъла на Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Излага доводи, че е налице специален ред за предоставяне на исканата информация по реда на ЗУТ, както и че не може да се иска достъп до документи. Иска се отмяна на оспореното решение и отхвърляне на жалбата срещу постановения отказ. В съдебното заседание пред настоящия съд, касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – [ЮЛ], чрез процесуалния си представител, оспорва касационна жалба и моли да се остави в сила решението на Административен съд Благоевград. Претендира адвокатско възнаграждение, съобразно приложен списък на разноските.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд намира, че касационната жалба, е подадена от легитимирано лице, в законоустановения срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

С обжалвания съдебен акт, предмет на касационен контрол за законосъобразност, първоинстанционният съд е уважил оспорването по жалбата на [ЮЛ], срещу Решение № ДИ-00-10 / 01. 03. 2016 г. на кмета на Община Благоевград. В хода на съдебното производство е установено, че със заявление вх. № ДИ-00-10/ 25.02.2016 г., [ЮЛ], е поискало предоставяне на информация, относно това колко заповеди с правно основание чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи на територията на Община Благоевград са издадени в периода 26. 11. 2012 г. до момента на подаване на

искането, както и какво е съдържанието на тези заповеди. По т. 1 от заявлението се иска предоставяне на информация под формата на списък, справка, регистър или друг вид по електронен път или интернет адрес, където са съхранявани или публикувани данни, а по т. 2 – на хартиен носител, като в предоставените копия да се заличат личните данни и имената на засегнатите лица.

С Решение № ДИ-00-10 / 01. 03. 2016 г. кметът на Община Благоевград, е отказал исканата информация, тъй като същата не представлява обществена информация по смисъла на закона, както и че ЗУТ е специален закон по отношение на ЗДОИ.

От своя страна, първоинстанционния съд е приел, че се иска предоставяне именно на обществена информация, като молителят няма качеството на страна в производствата по ЗУТ, поради което не може да получи информация по този ред и достъпа следва да се осъществи именно по реда на ЗДОИ.

По тези съображения, е отменен оспорения отказ и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне, съобразно мотивите на съдебното решение.

Касационната инстанция намира така постановеното решение за правилно.

Разпоредбите на Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация.

Касаторът навежда доводи в касационната жалба, че поисканата от него информация не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а друга защитена по силата на специален закон информация, поради което той не е задължен да я предостави.

Настоящата касационна намира за законосъобразен извода на първостепенния съд, че исканата информация е обществена информация по смисъла на закона и незаконосъобразно е отказан достъп до нея.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ, обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна.

Съгласно чл. 10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия.

Безспорно, съобразно чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ, кмета или упълномощено от него лице, издава заповеди за премахване на незаконни строежи. В този смисъл информацията за броя на издадените заповеди за премахване на незаконни строежи, дава възможност на гражданите и юридически лица да си съставят мнение за дейността на задълженото лице. Правилни са доводите на Административен съд Благоевград, че тъй като не е страна в производството по издаване на тези заповеди, сдружението не разполага с друг ред за защита на правото му на достъп до информация.

В същото време, разпоредбите на ЗУТ не са специални по отношение на достъп до обществена информация, поради което не е налице друг ред за защита.

Относно направеното възражение в касационната жалба, че по реда на ЗДОИ не може да се предоставят документи, съдът намира тези доводи за неоснователни. В чл. 26 от ЗДОИ са посочени формати за предоставяне на достъп до исканата информация, като копието на материален (хартиен) носител, е начин за предоставянето на исканата информация, който не може да се замени с друг.

Изложените мотиви в оспореното решение, че оспорения отказ за достъп до обществена информация е постановен в нарушение на материалноправните норми са законосъобразни и съответни на събраните по делото доказателства.

Предвид изложеното, решението на Административен съд Благоевград, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила. Не са налице касационни основания за неговата отмяна.

При този изход на спора ще следва касатора да заплати на ответника по касация направените в настоящото производство разноски, каквото искане е своевременно направено с отговора на касационната жалба. Съобразно представения списък на разноските, същите са в размер на 500 лв. за заплатено по банков път адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, като е представено и платежно нареждане за извършеното плащане. Съдът намира, за неоснователно направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09. юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, по дела без материален интерес (какъвто е настоящия случай) минималното възнаграждение е именно в размер на 500 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, Върховният административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1018 / 08. 07. 2016 г. по адм. д. № 190 / 2016 г. по описа на Административен съд Благоевград.

ОСЪЖДА Община Благоевград - гр. Благоевград, пл. „Г. Измирлиев“ № 1, да заплати на [ЮЛ] от [населено място], [улица] № [номер], ЕФН [номер], направените по настоящото дело разноски за адвокатско възнаграждение, в размер на 500 (петстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.